

Im Kolophon eines Gebetbuchs, das im Jahr 1725 bei Johann Kölner in Frankfurt am Main gedruckt wurde und „Bußgebete für das ganze Jahr nach dem elsässischen Ritus“ (סליחות מכל השנה כמנהג עלזון) enthält, wird der als „Gaon“ titulierte Rabbiner David [Blum von] Sulzburg als Gewährsmann der im Elsass gebräuchlichen Gebete genannt: „Damit endet das Verzeichnis dieser Slichot, wie sie üblich sind im Lande Elsass (במדינת עלזון) und durch mündliche Überlieferung der Brauch von Colmar (מנהג קולמר) wurden. Und sie sagen, es sei eine Überlieferung, die sie erhalten haben von dem Aluf und Gaon, dem ehrenwerten Lehrer und Meister Rabbi David Sulzburg, welcher dort Vorsitzender des Gerichts (אב"ד) und Haupt eines Lehrhauses (ר"מ) im Lande Breisgau bei der Festung Breisach war und sich an diesen Ritus gehalten hat. Und außerdem findet man einige dieser Slichot geschrieben auf einem Pergament. Und dort steht geschrieben: Es ist der Brauch von Colmar.“

לשני שנייה צה

על עמך וקתלה • שהר טמאתינו וערלתינו מול : טוב מדהך
 קנו תנמול : יען וביען אותנו מלגמול : יהמו מעיה וסגלהך
 תחבול : כמו הרה תחיל תועק : פן מפניה נחיל ונזעק :
 ולא תשקן ענור זעק • ולא תבזה ערה צעק • משוברה ישראל
 הברת שובכה : מלא לרה דברה ולגורה קדש תשובכה : נאור
 השיבנו אליה ונשובה : נועם גבר תסובב נקברה : שרופה
 באש כסותרת מנערתה : סלוח וארוה מיאסי בריתה : עוליה
 תעולל ותחזן שאריתה : עוד פקדם תבזן ערתה : פקוד גפן
 זאת הבקוקה פרע בוקקים פחוקה המהוקקה : צרורה צרים
 בנוקה ומבולקה להבהב עלוקה : קומם נפולה פמה שנים :
 קדורנית יושברת כמחשפי אישונים : רם תזכור ברירת ראשונים :
 רוטם דברך מחרבורת מיושנים : שעה שועת קבל פגיעה שבור
 רשעה נחבוש צולעה תקיים שבועה תחיש ישועה • תמההושיעה
 כיעת געה : אל מלך ויעבור

דער נחך זוגט אן (זאכירחאייט טיין יד) דער נחך מן נח רפסז נח טיא; יודך דער נחך זוגט

סליקות הסימנים מהסליחות אשר נהגו במדינת עלזון קבלה בידם איש
 מפי איש שהוא מנהג קולמר • ואמרו שקבלה בידם שהאלוף הגאון
 כמהדר דור זולצבורג אשר היה שם לאבד ורם במדינת בריסגויא
 אצל החוזק ברייזך גם נהג כן וכן נמצאים כמה סליחות בקלף כסדר
 הזה וכתוב שם שהוא מנהג קולמר :

אמר המרפס ברוך יי אלהי ישראל אשר עורנו ער כה לגמור את הסליחות הזאת כי לפני ידוע כי הרכח שרתחי ונעתי
 כי לא היה סידורים כמנהגינו וגם הרכח שחוא ככתב אשר לא ראיתי עד הנה וכפרט כי בעל מלאכות לא מכני ישראל
 הטח ועל טוב יוכר שמן ה"ה היקר כה"ר יצחק שמואל בן מוח"ר אליהו זצ"ל מקאליש במדינת פולין גדול ולע"ע
 דירתו בק"ק יונג האלץ במדינת אובר עלזון אשר לא נח ולא שקט עד כי אם כלו את הדבר והיויל כסף מכיסו • כי
 אמר ר'ע"ה ראיתי כי בהיות כב"ה לא היה כל אפי שוה זה אמר בכה וזה אמר בכה ויש אשר חרל לומר כלל כי לא היה
 אגרת ולרכי החזון לא היה משמרת על כן מן הראוי לעזרו ולסערו ולהנות במאורו כי נוצר תאנה יאכל פרי: ותוכו
 לראות פני צח בהדרו אמר כ"ר הקטן שלמה זלמן בן מו"ה רוד אפטריוט שליטא פה פרנקפורט רמיי

סימני הרפים אילו הם הסימנים על כל הסליחות

	ליום ראשון	ישראל עמך	ג	ליום שני	אזון תחן
ח	אנשי אגנה אברו	א	ד	אליך נשואות	ו
ט	תבא לפניך	ב	ה	אין כשרת כשר	ז
י				חשאנו אל נא	

ליים

סדר סליחות מכל השנה כמנהג עלזון

...

לסדר ולפרט ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל (Exodus 30,16*) נדפס פה ק"ק פרנקפורט דמיין בדפוס החדש של המשותפים כה"ר שלמה זלמן בן מהורר דוד אפטרוד שליט"א ומשה בן הרר יונה גמבורג זצ"ל בבית יוהאן קעלנר

Bußgebete für das ganze Jahr nach dem elsässischen Ritus, gedruckt von Salomon Abterode und Moses Gamburg bei Johann Kölner (Frankfurt am Main 1725)

Handschriftlicher Besitzvermerk:

שלאמעה בר מאיר שליט קק מאגינה
שלאמעה בר מאיר שליט קק מאקינה

=? Schlummen Ach (Sohn des Meyer Ach), gest. vor 1785; ∞ 1757 Marium Meyer (Tochter des Joseph Meyer), gest. Mackenheim 25.2.1804

* Und nimm das Silber der Versöhnung von den Kindern Jisrael.